

Nemzetközi Szolidaritás Reflexió

Nők

Shalom

Miasszonyunk Iskolanővérek

2010, március

Bevezetés

“Közel egy évszázada március 8-án ünnepeljük a Nemzetközi Nőnapot. Még sok hiányossága van kultúránknak, hogy a nő értékéről ne csak egy napon beszéljenek az évben, és ne csak akkor ünnepeljék, hiszen a mindennapok valóságának része. Kultúránk patriarchális, melyben egyrészt jelen van különféle módokon a nők elleni erőszak és háttérbe szorításuk; másrészt pedig sokszor terhelik a nőket olyan feladatok, amelyeket meg kellene osztani. Arra hívom Önöket, hogy újuljunk meg hozzáállásunkban és cselekedjünk konkrétan is azért, hogy észrevegyük és értékeljük a nők méltóságát és részvételét a családban, a társadalomban és az Egyházban.”
(Monsignor Rodrigo Aguilar Martínez, Bishop of Tehuacan, 7 March 2009, ZENIT.org)

Imádságra hívás

Az egymással és az egész teremtett világgal való szolidaritásra hivatva készek vagyunk odaadni életünket, hogy megáldott, megtört és szétosztott kenyérré legyünk a világ életéért. Hadd legyünk mi, szerzetesnőként a méltósággal rendelkező élet jelenléte a sok nő számára, akiknek nem tisztelik a jogait.

Tapasztalat

Mónica Carranza, a szolidaritás egy példája, ma halt meg 63 évesen, miután négy hónapon át méhrákkal küzdött. Parque Patricioban született, ahol kilenc éves koráig élt, 11 fiútestvérével, akiket édesapjuk halála után elválasztottak egymástól és különböző iskolákban helyeztek el. A körülmények miatt Mónica azt választotta, hogy az utcán fog élni, ahol éhezett, fázott és erőszakot szenvedett. Miután megházasodott, Mataderosban megalapította saját otthonát, és létrehozott egy közösségi leveskonyhát, a “Piszkos Arc”-ot. A küzdés és szolidaritás példája volt, ezért 1997-ben az “Év Asszonyának” választották. Mónica utcagyerek volt, és sok küzdelem után sikerült létrehoznia a leveskonyhát, ahol több mint 2000, Mataderos környékén élő család étkezését biztosítják. Újra halljuk szavait: “Nem tartozom semmilyen politikai ideológiához, nem tudok írni és olvasni, nincs vallásom, mert senki sem tanított meg rá, egyszerűen csak hiszek Istenben és a szeretetben.”

Reflexió

A fenti hír arra emlékeztet bennünket, hogy sok olyan nő van a Szentírásban, a történelemben, az egész világon, akik szenvedéseik és inségeik ellenére odaadják életüket, odaadják mindazt a keveset, amijük van, hogy segítsenek másoknak, és így a szolidaritás példái. Olyan nők, akik elfeledkeznek önmagukról, és jogaikért, más nők, fiatalok és lányok jogaiért küzdenek.

“Egy olyan korban, amit a férfi-sovinizmus jellemezett, Jézus gyakorlata meghatározó volt abban, hogy jelezze a nők méltóságát és elvitathatatlan értékét: beszélt velük, szokatlanul irgalmas volt a bűnös nőkkel szemben, meggyógyította őket, megvédte őket méltóságukban, feltámadásának első tanúivá választotta őket... Mária alakja, a legelső tanítvány alakja, alapvetően szükséges ahhoz, hogy a nők identitása és értéke az Egyházban újra a helyére kerülhessen.” (Aparecida Document 451)

“Az Egyház hívást kapott arra, hogy megossa, irányítsa és kísérelje a nők megsegítésére irányuló projekteket, amelyeket a társadalomban már létező szervezetek folytatnak, észrevéve azt az alapvető és lelki szolgálatot, amit a nők hordoznak magukban: az élet befogadását, a rá való

szeretetteljes várakozást, táplálását, megszületését, fenntartását, kísérését, és saját lényük kibontakoztatását nőként azáltal, hogy a közösség és kommunió lakható tereit alkotják meg.” (Aparecida Document 457)

Cselekvés

Az Úr így szólt Illéshez: ... Menj el Száreptába ... meghagytam egy özvegyasszonynak, hogy tápláljon téged ... Nem ürült ki a lisztes véka, s nem apadt el az olajos korsó – az Úr szava szerint, amelyet Illés által szólt. (1 Kir 17, 7-16)

- Az özvegyasszony a határok nélküli nagylelkűség példáját adja számunkra. Készek vagyunk-e bátran odaadni azt a kevéskét is, amink van?

Jézus, a templom kincstárával szemben ülve megfigyelte, hogy jólétben élő, jólöltözött emberek azt adták oda, amire nem volt szükségük, vagy amit megspóroltak. De látta a szegény özvegyasszonyt is, és értékelté áldozatát és szeretetét, hogy felajánlotta Istennek, amije csak volt: egész megélhetését. (Mk. 12, 41-44)

- Jézus arra hív bennünket, hogy legyünk támogatóak – annyira, hogy megosszuk azt is, amire szükségünk van. A szolidaritás milyen gesztusát ajánlom fel?

Mária pedig útra kelt, és sietve elment a hegyek közé, Júda városába ... Erzsébet, elteleve a Szentlélekkel, hangosan felkiáltott: “Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhed gyümölcse.” (Lk. 1, 39-45) Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja így szólt hozzá: “nincs boruk.”... Anyja ekkor ezt mondta a szolgáltnak: “Tegyétek meg, amit mond!” (Jn. 2, 1-12)

- Mária arra tanít bennünket, hogy késlekedés nélkül induljunk el az úton, hogy mások szolgálatára lehessünk, annak ellenére, hogy az út kanyargós és hosszú; arra tanít minket, hogy érzékenyek legyünk mások szükségletei iránt, hogy cselekedjünk, hogy ismertté tegyük a szükségletet, hogy tegyünk és elkötelezzük magunkat.

Mindegyik szöveg kapcsán reflektálunk rá, és emlékezetünkbe idézzük sok olyan nő példáját, akik Isten Igéjének e tapasztalatait és tanításait élik.

Záró imádság

Urunk, most, amikor a “Nők boldogságai”-t imádkozzuk, imádkozunk a világon élő összes nőért, hogy saját helyükön, méltóságukban, küldetésükben, hivatásukban boldogok, örömteliek, áldottak lehessenek:

Boldogok, akik az egyenlőségért fáradoznak, mert ez az életnek egy új módját szüli.

Boldogok, akik megmentik a szabadságot, mert életükkel igazságosságot nyernek.

Boldogok, akik az evangéliumhoz fordulnak, mert hihetővé teszik, hogy Isten közöttünk él.

Boldogok vagytok, erős, nagylelkű, támogató nők, akik a férfiakkal való közös keresésben rámutattok arra, hogy lehetséges a különbözőségek közepette is egyenlőknek lenni.

Boldogok vagytok, szerető, vállalkozó szellemű nők, akik egy emberibb világot építetek.

Boldogok vagytok ti, gyengéd, okos nők, akik munkáttal és erőfeszítésekkel elhozzátok az átalakulást, amit megálmodtatok.

Boldogok vagytok, akik kifejezve együttérzéseket, megmutatjátok Isten anyai arcát.

Boldogok vagytok, akik erővel és kitartással a világot átforgató Istent dicsőítitek.

Boldogok vagytok, akik a Lélekhez való hűségük által újra a szegények egyházának életéhez segítetek minket napjainkban.

Örvendeztetek, amikor egy imádságos és szemlélődő lépéssel tudjátok, hogy hogyan fedezték fel az üdvösség történelmét és hogyan mutassátok meg mások számára is.

Örvendeztetek, amikor elővételezitek megszabadítást, a megművelést, az aratást, és a közösség és szolidaritás kenyerének szétosztását (Adapted Prayer: Recursos-pps, www.escolapias.org)